

۷۰

۱۲۱

بیانیه نوروزی

سال ۱۳۹۵ هجری شمسی

حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجنوب علیشاه)

نوروز ۱۳۹۵

به نام خداوند لوح و قلم
حقیقت نگار وجود و عَدَم
خدایی که داننده‌ی رازهاست
نخستین سرآغاز آغازهاست

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
يَا مُحَوِّلَ الْحَوَالِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ

فرخنده باد بر همگان مَقَدَم بهار
نوروز، جاودانه‌ترین جشن روزگار
فرا رسیدن فصل بهار و نوروز سال ۱۳۹۵ شمسی را
به همه‌ی مسلمانان، ایرانیان و به خصوص فقرای
سلسله جلیله‌ی نعمت‌اللّهی گنابادی وَفَقَّهُم الله تبریک و
تهنیت عرض می‌نمایم و از درگاه خداوند مهربان
مسئلت می‌نمایم که سال جدید را سال ریزش رحمت و
برکت و نعمت برای همه قرار داده و سلامتی و توفیق
بندگی مرحمت فرماید.

در آغاز سال نو، همچون سال‌های گذشته به عنوان عیدی و یادگاری معنوی به فقرای محترم، نکاتی را یادآور می‌شوم و انتظار دارم که فقرا در آنها دقت و توجه نموده و با توفیق الهی در اجرای این تذکرات سعی لازم را بنمایند که خیر دنیا و آخرت برای آنان دارد:

۱- رعایت احکام شریعت موجب حفظ آداب طریقت و وظایف قلبی و طریقتی، روح و باطن شریعت می‌باشد و شریعت و طریقت، لازم و ملزوم یکدیگر در این سلسله جلیله بوده و هست و هیچگاه جدای از یکدیگر نمی‌باشند و اجرای هر دو برای رسیدن به حقیقت که معرفه‌الله است، لازم هستند.

ضمناً این تقیّد به احکام شریعت در این سلسله چنانچه بعضی پنداشته و وانمود کرده‌اند، هیچ ارتباطی به وضع اجتماعی مردم یا نظام‌های حکومتی ندارد بلکه از اصول ثابت می‌باشد و بهترین گواه آن رفتار و دستور بزرگان این سلسله است. حضرت شاه نعمت‌الله ولی علیه السلام می‌فرمایند:

دانستن علم دین شریعت باشد

چون در عمل آوری طریقت باشد

چون جمع کنی علم و عمل با اخلاص

از بهر رضای حق، حقیقت باشد

۲- خداوند مهربان در قرآن مجید پیوسته خود را با صفت رحمانیت و رحیمیت ستوده است و شروع هر کاری را با تذکر به آن انجام داده و هر نمازگزاری هر روز در نماز خود آن را می خواند تا به رحمانیت و رحیمیت حق متذکر شده و به بندگان خدا که در تحت سرپرستی خدایند، مهربان باشد و شفقت به خلق خدا از تعهدات ایمانی فقراست و هر چه این مهربانی با خلق بیشتر باشد بر صفای دل مؤمن که گنجینه‌ی الهی است، افزوده می‌گردد. همه‌ی فقرا موظف هستند با خوشرویی و ملاحظت با همه، مخصوصاً مؤمنین رفتار نمایند.

ما با پیروان همه‌ی مذاهب رفتار مسالمت‌آمیز داریم و همانطور که بزرگان ما از سابق دستور فرموده‌اند نباید به رئیس و بزرگ قومی بد گفت و ما برای همه دعا می‌کنیم و خیر همه را از خداوند می‌خواهیم حتی برای دشمنانمان دعا می‌کنیم که خداوند دشمنی‌ها را تبدیل به دوستی و مهربانی فرماید و دعا می‌کنیم که اگر دشمنان ما قابل اصلاح و هدایت نیستند، خداوند زحمت آنها را از سر همه‌ی بندگانش مخصوصاً مؤمنین رفع نماید. ما، در سلوک ملایم و مانند آب روان هستیم و در دفاع شمشیر بُرّان.

۳- خدمت به مؤمنین نیز از وظایف ایمانی همه‌ی مؤمنین است و این خدمت نمودن بخش‌ها و نمونه‌های مختلفی دارد؛ از قبیل عیادت و رسیدگی به بیماران و رفع نیاز نیازمندان و لازم نیست اسم یا عنوان خاصی داشته باشد تا حسادت حسودان را برانگیزد بلکه هر کس به هر اندازه که می‌تواند هرگونه خدمتی که مخالف شرع مطهر نبوده و در حدود توانایی و امکانات او باشد، این وظیفه را انجام دهد و در خدمت که خود نوعی عبادت است، خلوص نیت لازم است. در این صورت نه تنها برای خدمت خود ارزش دنیایی قائل نیست بلکه طبق آیه‌ی قرآن و روّیه‌ی اولیاء خدا حتی اگر از خدمات او سپاسگزاری هم نشد، انتظار آن را ندارد و سست و دلسرد نمی‌شود. خدمت در مجالس فقری از قبیل بانی تشکیل مجلس بودن یا خدمات دیگر در حسینیه‌ها یا مجالس هم از همین قبیل است و باید آن را نعمت و توفیق الهی دانست.

۴- خداوند متعال اَمّت پیامبر اکرم ﷺ را در قرآن مجید اَمّت وسط (میانه‌رو) خوانده است که: جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا (سوره بقره، آیه ۱۴۳)، پس برای سالک رعایت اعتدال در گفتار و رفتار و اخلاق لازم است، فقرا و مخصوصاً آقایان مشایخ و مجازین از گفتار غلوآمیز در حقّ اولیاء خدا بپرهیزند که هم

برای فقرا زیان دارد و هم برای بیگانگان که تصوّر می‌کنند دستور بزرگان سلسله و روّیه‌ی عمومی فقر است.

بهترین و پاک‌ترین و شریف‌ترین مجالس نزد خدا، مجالس ذکر است. مجالس فقری مخصوصاً اگر با شرایط و آداب خاصّ آن که نظم و سکوت و همدلی فقرا و حال توجّه و مراقبه است، برگزار شود، سبب زنده شدن دل‌ها و صفای باطن و آگاهی و بصیرت عرفانی و تقویت ایمان و تضعیف دشمنان و سعادت در دنیا و رستگاری آخرت و شکوه و جلوه‌ی اتّحاد و انسجام مؤمنین می‌باشد، لذا پیوسته بزرگان سلسله بر شرکت و حضور فقرا در مجالس شب‌های جمعه و دوشنبه توصیه و تأکید داشته‌اند که در این زمان از جهات گوناگون، این اهمّیت بیشتر است.

۵- با قدردانی از خدمات آقایان مشایخ و مجازین و درخواست توفیقات بیشتر برای آنان، لازم است توجّه نمایند که حدود اجازه‌ی هر کدام از آقایان تعیین شده است. از حدود و مرزی که دستور داده شده، تخطّی و تجاوز نمایند و در امور مادّی و دنیوی و شغلی و ازدواج و پزشکی مداخله ننموده و فقرا هم در این موارد مزاحمت ایجاد نکنند، در امور اجتماعی نیز نظری ندهند و فقرا به تشخیص خود بر اساس تعقل و تفکر

و مشورت با افراد آگاه و خیرخواه، آنچه را که با قوانین شرع مطهر مخالف نبوده و اقدامی برای آزار و زحمت بندگان خدا نباشد، انتخاب و عمل نمایند. البته در گرفتاری‌ها و مشکلات جامعه نباید خنثی و بی‌تفاوت بود، این قانون آفرینش بر اساس فطرت انسانی است که اگر دیدیم دیگران در رنج و زحمتند، چاره‌اندیشی و کمک نماییم و فقیر باید در دفاع از حریم ولایت با شهامت و شجاع باشد. باید سعی کنیم هویت اسلامی و ایرانی خود را حفظ نموده و سر و سامان ببخشیم، چنین ملت و جامعه‌ای به اسارت دچار نمی‌شود. فقر و عرفان، بهترین مکتب و عالی‌ترین محوری است که می‌توان انسان‌های مستعد را به دور آن جمع نمود و برای تجلیل و عظمت جامعه به شاهراه سعادت و تعالی هدایت نمود. ما فقرا در سیاست به معنای دروغ و فریب و خیانت که متأسفانه امروزه در بیشتر جوامع بشری و حتی بین مسلمین، رواج دارد دخالت نمی‌کنیم زیرا رویه‌ی ائمه‌ی اطهار علیهم‌السلام همین بوده است و اصولاً هر شخص متدینی در چنین سیاست‌بازی‌هایی مداخله نمی‌کند چون با قوانین دینی منافات دارد، اما هر کدام از فقرا به‌عنوان یک شهروند در بهینه‌سازی و پیشرفت جامعه در همان محدوده و چهارچوبی که گفته شد، می‌توانند مؤثر در

خدمت باشند.

۶- در هر جامعه‌ای از دانشمندان و اندیشمندان و خیرخواهان و کسانی که در راه مجد و سربلندی و پیشرفت آن ملت فداکاری نموده و خدماتی انجام داده‌اند، به نوعی تجلیل می‌شود و مجسمه‌ی آنان را در میادین نصب و آثار آنها را منتشر و برای یاد و خاطره‌ی نیکی‌ها و خدمات آنان مراسم و سمینارهایی برگزار می‌گردد و از اساتید و صاحب‌نظران دعوت می‌شود تا در ابعاد گوناگون آن شخصیت سخنرانی نموده و مقاله ارائه دهند.

تقدیر از مشاهیر علم و عرفان و تاریخ هر ملتی برای جوامع بشری دارای فواید و آثار فراوان و یکی از وظایف دینی و ملی مردم کشور است که باید مورد توجه قرار گیرد و هیچ دینی به اندازه‌ی اسلام به ارزش دانش و دانشمندان توصیه و تأکید نموده است. بزرگان و دانشمندان و مشاهیر علم و عرفان، بهترین اُسوه و الگو برای فرزندان این آب و خاک هستند و این تجلیل دارای جنبه‌ها و ابعاد گوناگون دینی و ملی است و در حقیقت بهترین عامل برای تشویق و ترغیب دیگران برای حرکت به سوی اخلاق و تربیت و علم و معنویت می‌باشد. بنابراین مسئولین هر جامعه‌ای نه تنها نباید مانع برگزاری

مراسم تجلیل از شخصیت‌های علمی و عرفانی و ملی شوند بلکه وظیفه دارند در این مسیر کلیه‌ی امکانات لازم را برای برگزارکنندگان چنین امری با عظمت و مؤثری که نفع معنوی و اخلاقی آن به فرد فرد ملت عاید می‌شود، فراهم و در اختیار قرار دهند. بر همین اساس است که در این سلسله جلیله بیش از صد سال است که هر ساله فقرا در استان‌ها و شهرستان‌های داخل و خارج از کشور برای تجلیل از اقطاب بزرگوارشان هر ساله در سالگرد شهادت و رحلت آنان مراسمی برگزار می‌نمایند. البته فقرا توجه داشته باشند، با توجه به شرایط اقتصادی جامعه، چنانچه در شهری امکان اطعام عمومی در سالگرد اقطاب نبود همانطور که در اعلامیه‌های گذشته یادآوری شده است می‌توانند چند نفر از فقرا بطور مشارکتی برای این امر خیر بانی شوند که مورد قبول و پسندیده است، آنچه در برگزاری اینگونه مراسم مهم است حضور عموم فقرا و خواندن شرح احوال و زندگی و فضائل آنان است و با پیشرفت‌های وسایل اینترنتی می‌توانند از مراسم تهران همزمان یا سی‌دی سال‌های گذشته استفاده نمایند. ضمناً با توجه به شرایط رفت و آمد، مخصوصاً در شهرهای بزرگ مانند تهران، اگر شب برگزاری سالگرد اقطاب را خواستند یکی از شب‌های دوشنبه یا

جمعه که تاریخ آن نزدیکتر به تاریخ سالگرد باشد، برگزار نمایند، مانعی ندارد و این موضوع نیز از مواردی است که در یک شهر با مشورت و موافقت فقرای آن شهرستان و وحدت و همدلی همگی بستگی دارد.

۷- پیشرفت‌های علمی و صنعتی که در جامعه‌ی بشری به وجود آمده و سبب اختراعات جدید از جمله در زمینه‌ی وسایل اطلاع‌رسانی شده است را نمی‌توان انکار کرد اما مانند هر اختراع دیگر، هم جنبه‌های مثبت و مفید دارد و هم جنبه‌های منفی و زیان‌آور، از جمله تشکیل شبکه‌های اجتماعی است که وسیله‌ی خوبی برای اطلاع‌رسانی بوده و نیز با توجه به اشتغالات اکثر مردم و کمبود وقت برای مطالعات، وسیله‌ای است که همراه بوده و می‌توانند از آن استفاده نمایند ولی متأسفانه اخبار دروغ و شایعات بی‌اساس در آن منتشر می‌شود که سبب تشویش اذهان می‌گردد. فقرایی که در راه‌اندازی این شبکه‌ها به فقیر مراجعه نموده‌اند و اجازه خواسته‌اند، چون از مسائلی است که نمی‌توان آن را منع کرد، لذا سعی نمایند فقط در جهت اخبار صحیح و مطالب آموزنده‌ی عرفانی، اطلاع‌رسانی نمایند و از قرار دادن اخبار دروغ و شایعات، مخصوصاً در جهت تفتین و افساد و بهتان و

۱۰ / بیانیه‌ی حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجدوب‌علیشاه)

آبروریزی از مؤمنی جداً خودداری نمایند. یکی از نویسندگان چنین گفته است که: شایعه توسط افراد حسود ساخته می‌شود و توسط افراد بیکار، پخش و افراد ساده‌لوح آن را باور می‌کنند. بنابراین دقت در استفاده از آن بسیار حائز اهمیت است.

۸- از توجّه و دقت آقایان مشایخ و مجازین به دستورات فقری و اجرای آنها سپاسگزارم اما مکرر یادآوری می‌شود که نسبت به یکدیگر کمال ادب و احترام را رعایت نموده و در حضور و غیاب از یکدیگر به نیکی یاد کنند که خود بهترین الگوی رفتاری برای فقرا است. ضمناً آقایان مشایخ و مجازین در مورد همراهان خود، دقت نمایند، چون دیده شده است که شخصی از همراهان از موقعیت آنان سوءاستفاده نموده و امور ناشایست و خلاف درویشی مرتکب می‌شود که در این صورت ضربه‌ای به شخصیت آن مجاز بوده و برای شأن سلسله نیز مناسب نیست.

۹- از امتیازات سلسله جلیله‌ی نعمت‌اللّهی سلطان‌علیشاهی آن است که فقرای این سلسله باید تقیّد به کسب و کار داشته و برای امرار معاش و تأمین هزینه‌های زندگی با شغل مناسب، روزی حلال به دست آورند، البتّه این وضعیت بیکاری که از معضلات جامعه است، گناه آن بر

همگان است همانطور که در قرآن مجید به آن اشاره شده است که می‌فرماید: **ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ**، به سبب کارهای مردم، در دریا و خشکی، فساد آشکار شد (سوره روم، آیه ۴۱).

ولی در همین شرایط هم مؤمن نباید بیکار باشد و از هر شغلی که خلاف شرع مطهر نبوده و منافات با قانون نداشته باشد، باید فعالیت کند و برکت و وسعت را از خداوند بخواهد و جمله‌ی «دست به کار و دل با یار» را در نظر داشته باشد که:

اندر همه جا با همه کس در همه کار

می‌دار نهفته چشم دل جانب یار

در همین مورد، مناسب یادآوری است که فقرا از شب‌نشینی‌ها و گفت‌وگوهای بیهوده و ایجاد مزاحمت برای خانواده‌ی خود و دیگران و وقت و عمر را بیهوده ضایع کردن خودداری نمایند و علاوه بر مواد مخدر که بزرگانِ ما آن را حرام اعلام فرموده‌اند و نباید حتی در مجلسی که مشروبات الکلی و مواد مخدر مصرف می‌شود، حضور پیدا کنند بلکه اگر چه سیگار ظاهراً حرام نیست ولی چون زیان‌های آن آشکار است، خودداری از استعمال آن پسندیده می‌باشد.

۱۰- قرآن مجید، کتاب آسمانی ما مسلمانان و برنامه‌ی زندگانی دنیوی و سیر و سلوک معنوی ما فقرا و جامع‌ترین دستورات الهی و نسخه‌ی تمام بیماری‌های روحی و روانی و یکی از دو یادگاری است که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله آن را با یادگار دیگر یعنی عترت طاهریین آن حضرت علیهم السلام که مبین و حافظ آن هستند برای امت به یادگار گذاشته است، مؤمنین همانطور که دستور داده شده است، موظف هستند با قرائت قرآن و تدبیر در مفاهیم و تعالیم آن، زندگی ظاهری و سلوک معنوی خود را بر مبنای معارف و آموزه‌های قرآن بنا نمایند، بطوری که در تمام شئون زندگانی ما جلوه‌ای از قرآن نمایان باشد. مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام در آخرین وصایای شب شهادتش به فرزندان و عموم پیروان خود وصیت می‌فرماید که: بر شما باد به قرآن، مبادا دیگران در عمل نمودن به دستورات قرآن بر شما سبقت بگیرند.

۱۱- زیارت به معنای دیدار و ملاقات است و زائر (زیارت کننده‌ی) حقیقی کسی است که در هنگام زیارت هیکل ظاهری یا مراقد اولیاء خدا چنان از خود فانی شده باشد که توجهی به غیر حق نداشته باشد، پس با دل آلوده و خیالات پراکنده و کدورت از مؤمنین، زیارت کامل نیست. همچنین در

زیارت اولیاء خدا مطرح نمودن خواسته‌های مادی و دنیوی چه کتباً و چه شفاهاً پسندیده نیست و در مصافحه‌ی فقری هم که یادآور تعهد ایمانی است و باید با حال توجّه باشد، دقت شود که زیارت فقط مصافحه نیست و چنین برداشتی اشتباه است مخصوصاً جایی که مزاحمت برای بزرگان باشد، همان دیدار و ملاقات کافی است ضمناً همانطور که حضرت آقای محبوب‌علیشاه رحمته‌الله علیه فرموده‌اند: دو نفر فقیر که با دل صافی با یکدیگر مصافحه نمایند، مانند آن است که با بزرگِ زمان مصافحه کنند و دست خدا بالای دست‌های مؤمنین است، ضمناً هر نوع زیارتی اعم از زیارت خانه‌ی خدا و مرقد مطهر پیامبر اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و عتبات عالیات و مراقد اولیاء الهی و زیارت مزار سلطانی بیدخت که اکنون مرقد شریف چهار نفر از اولیاء خداست اگر با خلوص نیت و رعایت دستوراتی که برای زوّار آن مکان مقدّس صادر شده است و در صحن مزار و اتاق‌ها نصب گردیده انجام شود، صفای باطن و نورانیت دل و اخلاق پسندیده و اجابت دعوات و رفع گرفتاری‌ها، از آثار آن است. ضمناً بیدختی‌های عزیز که افتخار دارند در جوار آن مزار متبرک هستند، بیش از دیگران در اتحاد و اتفاق با یکدیگر و حضور در مجالس فقری و شرکت در نماز جماعت و سایر

وظایف فقری کوشش نمایند که برای زوّار آن مزار شریف الگو باشند.

۱۲- خداوند مهربان در قرآن مجید ازدواج و تشکیل خانواده را از آیات (معجزات) عظمت و قدرت خود در جهان آفرینش برای گروه و قومی که در آن تفکّر و تعقل نمایند، معرفی فرموده است و لازمه‌ی استحکام نظام خانواده و رسیدن به آرامش در زندگی مشترک در این آیه‌ی ۲۱، سوره‌ی روم ذکر شده است و دو عامل موّدت و رحمت را فرموده است.

پس اگر می‌خواهیم زندگی و خانواده‌ی ما کمال آرامش را داشته و مورد لطف و عنایت الهی باشیم، باید در روابط خانوادگی دو اصل موّدت (دوستی و مهربانی) و رحمت (عفو و گذشت) را اساس زندگانی زناشویی قرار دهیم که طبق همین آیه موجب تسکین و آرامش و آسایش خواهد بود و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز علاوه بر آنکه ازدواج را سنّت خود فرموده است آن را عزیزترین بنای الهی بیان فرموده، روابط زن و شوهر در حالات و خُلیقات فرزندان نیز بسیار مؤثر است و پدر و مادر وظیفه‌ی سنگین و مسئولیت خطیری در تربیت فرزندان که نسل آینده‌ی جامعه هستند را مخصوصاً در وضعیت این زمان دارند. متأسفانه آمار طلاق رو به افزایش است که علل متعدّدی

دارد و شرایط اقتصادی و سطح اختلاف دو خانواده و فاصله‌ی فرهنگ‌ها و بالا بودن مهریه‌ها و داشتن توقّعات زیاده‌بر‌توانایی‌ها و امکانات یکدیگر و دادن وعده‌های بی‌اساس و اجرا ننمودن دستورات شرع مطهّر و ضعف مبانی اخلاقی و تربیتی از مهمترین عوامل طلاق می‌باشد. ان شاءالله فقرا در رفتار خانوادگی، وظایف شریعت و آداب طریقت و تجربه و اندرزهای بزرگان را نصب‌العین قرار دهند تا با کمال صلح و صفا در کنار یکدیگر زندگانی بر اساس تعالیم قرآن و عرفان داشته باشند تا طلاق که نزد خدا و رسول ناپسند می‌باشد، پیش نیاید.

۱۳- فقرا که فرزندان معنوی پیامبر اکرم ﷺ و علی مرتضی و ائمّه‌ی معصومین علیهم‌السلام می‌باشند و به رشته‌ی ولایت آن بزرگواران متمسک و به ذیل عنایت اولیاءالله متوسّل هستند با یکدیگر برادر معنوی و روحانی و تن‌هایشان متعدّد و جان‌هایشان یکی است:

مؤمنان معدود لیک ایمان یکی

جسمشان معدود لیکن جان یکی

محبت و خدمت و ایثار آنان موجب تقویت ایمانشان و رونق مکتب ولایت و آمرزش گناهان و استجابت دعوات است

و برعکس، هرگونه کدورت و اختلاف و نزاع موجب ضعف جنبه‌ی ایمانی و ناخشنودی اولیاء حق و شادی دشمنان می‌گردد که در قرآن می‌فرماید: *وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ*، با یکدیگر نزاع نکنید که موجب سستی و رفتن آبروی شما خواهد شد (سوره انفال، آیه ۴۶) و نماز جماعت که فضیلت زیاد برای آن رسیده است یا حضور در اجتماعات فقری که سفارش شده است همه برای آن است که تجلّی وحدت و انسجام مؤمنین و سبب نزول رحمت و مغفرت و برکت است، لذا فقرا از هر امری که در روابط فقری و معنوی آنان ایجاد خلل و کدورت می‌نماید پرهیز کنند و با یکدیگر با محبّت و گذشت و صمیمیت رفتار کنند حتّی اگر در موردی اختلاف سلیقه داشتند، نباید موجب غیبت و تهمت و دوری از یکدیگر شود.

در این زمان که از هر طرف مخالفین فقر و عرفان عمداً یا از روی ناآگاهی با روش‌های گوناگون سعی در تخریب اساس عرفان و تصوّف را دارند و نمی‌دانند که نمی‌توانند؛ همانطور که گذشتگانِ آنان هم نتوانستند: *يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ* (سوره صف، آیه ۸).

چراغی را که ایزد برفروزد

هر آنکس پف کند ریشش بسوزد

وظیفه‌ی فقرا است با همبستگی و اتحاد کامل در نماز جماعت با صفوف منظم که نشان‌دهنده‌ی روحیه‌ی منظم و همدلی است حضور یافته و با رعایت نظم و سکوت در مجالس فقری شرکت نمایند، ادب و احترام نسبت به آقایان مشایخ و مجازین و پیشقدمان ایمانی را رعایت و از نظر اخلاق و ادب در گفتار و رفتار، زینت فقر و رهروان باشند. به همین جهت در آغاز فصل بهار و سال جدید انتظار آن است تا همانطور که نظافت منزل و خانه‌تکانی داریم دل‌ها را از هر گونه تیرگی و کدورت از یکدیگر تخلیه نموده و چنانچه دو فقیر با یکدیگر کدورتی دارند با دلی متذکر به یاد خدا با هم مصافحه نمایند و در حق همدیگر دعا نموده، خیر دنیا و آخرت را برای هم بخواهیم تا دریای رحمت الهی به تلاطم آمده و گناهان بخشوده و دعاها مستجاب و گرفتاری‌ها رفع گردد.

۱۴- رابطه‌ی تصوّف و عرفان مانند رابطه‌ی راه و مقصد می‌باشد. تصوّف مسیری است که رونده‌ی آن یعنی صوفی را به شرط آنکه راه را درست ببیماید و به شرایط عهد و پیمان الهی که جمع شریعت و طریقت است، عمل کند او را به هدف و مقصد نهایی که مقام عرفان و معرفه‌الله است، می‌رساند و عرفان حقیقی بر مبنای اجازه استوار است یعنی همان

اعتقادی که اصل تشیع اثنی‌عشری است. زیرا شیعه اعتقاد دارد که در زمان غیبت کبرای امام زمان عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى وَرَجَعَهُ الشَّرِيفَ همانطور که آن بزرگوار نمایندگانی برای تعلیم و نشر و ابلاغ احکام شریعت دارند، نماینده‌ای هم برای بیعت گرفتن و تلقین و تعلیم احکام قلبی و آداب طریقت دارند و آن نمایندگان بر اساس نصّ صریح و اثر صحیح، وظایف و مسئولیت هدایت و تربیت بندگان خدا را اجرا می‌نمایند و تصوّف، روش سیر و سلوک برای نیل به عرفان و خداشناسی می‌باشد. بنابراین تصوّف و عرفان دو مسلک و روش جداگانه نیستند و مکتب عرفان شیعی که مسیر ولایت ائمه هُداة معصومین علیهم‌السلام را پیمودن است، کامل‌ترین نسخه‌ی هدایت بشر برای رسیدن به سعادت و رستگاری در دنیا و آخرت می‌باشد.

مهمترین وظیفه‌ی هر فقیر، یاری کردن دین خدا و احیاء امر ولایت است و این وظیفه تحقق نمی‌یابد مگر با شناخت صحیح و عمیق فقر و درویشی و عمل به دستورات آن و تسلیم در برابر اولیاء خدا و دفاع از فقر و حفظ عظمت آن. آرزوی همه‌ی ما آن است که در همه‌ی ابعاد زندگی و در مسیر سیر و سلوک مشمول یاری و عنایت حق قرار بگیریم. رسیدن به این آرمان مقدّس در گروهی یاری دین خدا و اولیاء او و

نوروز ۱۳۹۵ / ۱۹

دین اوست که خداوند فرموده است: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ، ای کسانی که ایمان آوردید اگر دین خدا را یاری کنید، خدا شما را یاری می کند و قدم های شما را ثابت می دارد (سوره محمد، آیه ۷). علم و عمل فقرا و ثبات و استقامت و اتحاد و انسجام آنان بهترین سلاح و محکم ترین سپر در برابر حملات و عناد دشمنان فقر می باشد. از آنچه گذشته، عبرت و تجربه بگیریم و از وقت و فرصت امروز استفاده کنیم و فردا و آینده ای بهتر را پیوسته انتظار داشته باشیم و یأس و ناامیدی که آورنده ی کفر است به خود راه ندهیم و از آغاز سال نو تصمیم قاطع بگیریم که با امید به رحمت الهی و عنایات اولیائش که:

بی عنایات حق و خاصان حق

گر ملک باشد سیاه هستش ورق

با سعی و تلاش و روش های خداپسندانه، جهان درون و بیرون را برای خود و خانواده و جامعه بهتر و مناسب تر بسازیم و بدانیم که مسأله ی انتظار ظهور و خروج مولایمان حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف امری تشریفاتی و شعاری نیست بلکه لازمه ی انتظار حقیقی، آماده ساختن و زمینه سازی خود برای ظهور آن حضرت است و برای آنکه بدانیم منتظر حقیقی آن

۲۰ / بیانیه‌ی حضرت آقای حاج دکتر نورعلی تابنده (مجدوب‌علیشاه)

حضرت هستیم یا خیر، باید معیارهای مورد رضایت و پسند آن بزرگوار را در خود جستجو کنیم.

مجدداً سال جدید را به عموم فقرا تبریک عرض می‌کنم و امیدوارم عید نوروز باستانی و مراسم آن وسیله‌ای برای زدودن ناهمواری‌ها و ناهنجاری‌ها و کدورت‌ها بوده و برای ترقی و تکامل و اتحاد و یگانگی و شادی و خرمی فقرا باشد و امور زندگانی خود را با تفکر و تعقل و بدون افراط و تفریط در صراط مستقیم ولایت به سر منزل سعادت رهنمون شوند.

إِلٰهِ غَامِلِنَا بِفَضْلِكَ وَلَا تُعَامِلْنَا بِعَدْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

التماس دعا: حاج دکتر نورعلی تابنده مجدوب‌علیشاه

یکشنبه ۱۰ جمادی الثانی ۱۴۳۷

اول فروردین ۱۳۹۵

